

Hvad agter Regeringen at foretage for at sikre, at fængslede, der dømmes for politiske Forseelser, ogsaa under Afsoningen af Straffen indrømmes og tilsikres Rettigheder som politiske Forbrydere?»

Forespørgselen foretoges ¹⁵/₁₂ (F. Sp. 1967).

Forespørgeren (Aksel Larsen) gennemgik i sin Tale Forespørgselsens Indhold og omtalte de Tilfælde, hvortil dens 3 Punkter refererede sig. Han sluttede med at spørge Regeringen om dens Stilling til den Behandling, revolutionære Arbejderorganisationer og -bevægelser var udsat for ved den Maade, hvorpaa Arbejdernes Forenings- og Forsamlingsret og Demonstrationsret blev traadt under Fødder. Hvilken var Regeringens politiske Linie i denne Sag?

Justitsministeren (Zahle) imødegik Forespørgeren ved at give en paa de retslige Undersøgelser støttet Fremstilling af de forskellige Sager, der dannede Baggrunden for Forespørgselen (Nakskov-Sagerne, Overfaldet paa Politiasistent Heiberg, Grønttorvs-Sagen, Drabet i Adelgade, Ransagningerne i det kommunistiske Partis Lokaler m. v.). Ministeren havde gjort sin Fremstilling saa indgaaende, fordi det var ham »magtpaaliggende at slaa den skamløse Beskyldning til Jorden, at der i Nutidens Danmark af Politi og Domstole øves Forfølgelse og Uret mod nogen for hans politiske Overbevisnings Skyld.«

Efter at Forespørgeren havde repliceret udførligt, fremsatte han følgende

Paastand paa Overgang til den næste Sag paa Dagsordenen:

Idet Tinget udtaler,

at Grundloven og Retsplejeloven er blevet brudt ved Ransagningerne i Kommunistisk Partis Lokaler og Beslaglæggelse af Partiets og Danmarks kommunistiske Ungdomsforbunds Materiale saavel som ved Møde- og Demonstrationsforbudene, som af Politidirektøren i København og Politimestrene i Nakskov, Aarhus m. fl. Byer er nedlagt overfor Arbejderorganisationer, og ved den væbnede Magts voldelige Indskriden mod ubevæbnede Arbejderdemonstrationer samt ved Retssagerne mod Nakskovarbejderne og mod Viggo Lund og andre i København, og at Arbejdernes fri Forenings- og Forsamlingsret derved er krænket paa det groveste, og idet Tinget mishelliger, at Regeringen ikke alene ikke har grebet ind imod, men tværtimod direkte godkender disse Overgreb,